

PRZEMOC

Agresja jest działaniem ukierunkowane na zadanie cierpienia drugiemu człowiekowi, który jednocześnie pragnie uniknąć tego cierpienia. Jeżeli zadanie cierpienia jest jedyną celem sprawcy jest to agresja wroga, natomiast jeżeli cierpienie jest instrumentem do osiągnięcia innego celu wtedy jest to agresja instrumentalna. Wyróżnia się również agresję zadaniową związaną z określonym zadaniem np. rodzic, nauczyciel.

Guru pokoju, Mahatma Gandhi mawiał, że: „Każda próba narzucenia swojej woli innej osobie jest aktem przemocy”

Przemoc zaczyna się wtedy, kiedy osoba ją stosująca działa intencjonalnie, czyli ma złe zamiary, po drugie ma przewagę nad swoją ofiarą. Mówimy tutaj o przewadze nie tylko fizycznej, ale np. ekonomicznej. Również poprzez swoje działania lub zaniechanie działania narusza prawa i dobra osobiste drugiej osoby. Osoba, która doświadcza przemocy, doznaje krzywdy i cierpienia zarówno fizycznego, jak i psychicznego.

Najbardziej chyba okrutną formą przemocy jest przemoc domowa, bo doświadczane jest ona od osób bliskich, z którymi osoby pokrzywdzone łączy więź emocjonalna.

Przemoc domowa to działania, a także rażące zaniedbywania dokonywane przez jednego z członków rodziny przeciwko pozostałym, wykorzystujące istniejącą lub stworzoną przez okoliczności przewagę sił lub władzy i powodujące u ich ofiar szkody lub cierpienia godzące w ich prawa lub dobra osobiste, a w szczególności ich życie i zdrowie fizyczne jak i psychiczne.

Przemoc domowa charakteryzuje się tym, że jest intencjonalna, siły są nierówne, narusza prawa i dobra osobiste, powoduje cierpienie i ból. Przemocy domowej doświadczają wszyscy bez względu na płeć, wiek, czy statutu społeczny. Są to najczęściej kobiety i dzieci, jak również osoby starsze i coraz częściej mężczyźni.

Przemoc domowa wywołuje skutki nie tylko prawne, ale również psychologiczne i społeczne.

Zgodnie z art. 207 kodeksu karnego jest znęcanie się fizyczne lub moralne nad członkiem rodziny, za co jest przewidziana kara pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 5 lat.

Z perspektywy psychologicznej osoba doświadczająca przemocy w rodzinie zmaga się z cierpieniem, jak również z poczuciem krzywdy i bezsilności. Takie osoby mają poważne problemy z funkcjonowaniem w społeczeństwie, w życiu zawodowym itp.

Przemoc nie jest zazwyczaj jednorazowym aktem. Dlatego też tak istotne jest zwalczanie postaw i obyczaj, dających przyzwolenie na przemoc lub ją usprawiedliwiająca.

/-/ Agnieszka Kurek